

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **JUDr. M. M., LL.M., notář**
sídlem X

zastoupený advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D.
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Notářská komora České republiky**
sídlem Apolinářská 442/12, 128 00 Praha 2

o **žalobě proti rozhodnutí** odvolacího kárného senátu Notářské komory České republiky ze dne 28. 2. 2019, č. j. KK 2/2017-110,

takto:

- I. Rozhodnutí odvolacího kárného senátu Notářské komory České republiky ze dne 28. 2. 2019, č. j. KK/2017-110, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce, Mgr. Františka Korbela, Ph.D., advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 28. 2. 2019, č. j. KK/2017-110 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým

odvolací kárný senát Notářské komory České republiky zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí kárného senátu žalované ze dne 27. 11. 2017, č. j. KK 2/2017-67 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím kárný senát žalované rozhodl o tom, že se žalobce uznává vinným, že jako notář sepsal notářské zápisy NZ 968/2016, NZ 969/2016, NZ 970/2016, NZ 967/2016, NZ 971/2016, NZ 972/2016, NZ 973/2017, NZ 981/2017 a NZ 983/2017 a identifikoval zástupce zakladatele, pana P. Č., jen jako „advokát se sídlem advokátní kancelář v X“, přičemž uvedenou identifikaci advokáta neměly být splněny zákonné požadavky na identifikaci zástupce v notářském zápisu dle § 63 odst. 1 písm. c) zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „notářský řád“), protože tato identifikace neobsahovala bydliště a datum narození identifikovaného. Současně mu uložil kárné opatření podle § 48 odst. 3 písm. b) notářského řádu, pokutu ve výši 10 000 Kč, a povinnost zaplatit náklady kárného řízení ve výši 10 000 Kč.

Žaloba

Nesprávný výklad aplikovaného práva

3. Žalobce namítal, že je přesvědčen, že se identifikací advokáta kárného provinění nedopustil a že se žalovaná a kárný senát naopak dopustili nesprávného výkladu aplikovaného práva. Ustanovení § 63 odst. 1 písm. c) notářského řádu je třeba chápat v kontextu dalších předpisů, které mají v daných souvislostech charakter *lex specialis* ve vztahu k požadavkům na identifikaci specifických skupin osob, jako je tomu například u zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“). Podle § 5d odst. 2 zákona o advokacii se totiž advokát prokazuje při poskytování právních služeb osvědčením nebo identifikačním průkazem advokáta. Na § 5d zákona o advokacii navazuje vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 176/2010 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o identifikačních průkazech advokátů, usazených evropských advokátů a advokátních koncipientů (dále jen „prováděcí vyhláška“). I ta ve svém § 2 odst. 1 stanoví, že advokát se při poskytování právních služeb prokazuje (pouze) identifikačním průkazem. Žalobce zdůraznil, že identifikace advokáta identifikačním průkazem advokáta při poskytování právních služeb podle zákona o advokacii a podle prováděcí vyhlášky je zcela nepochybně v postavení speciality, neboť se týká právě a pouze advokátů při poskytování právních služeb, zatímco obecné ustanovení § 63 odst. 1 písm. c) notářského řádu popisuje požadavky na obsah notářského zápisu ve vztahu k identifikaci jakýchkoli osob obecně, bez rozlišení jejich specifické role, a to i u zástupce účastníka, jímž je obecně obecný zástupce (obecný zmocněnec), nikoli advokát, který podléhá specifické právní úpravě. Dále uvedl, že advokáta identifikoval nezpochybnitelným způsobem a jeho označení v samotném notářském zápisu nemůže vést k zaměnitelnosti za jinou osobu. Materiální podmínky i smysl a účel věrohodné identifikace advokáta podložené zvláštními právními předpisy byly naplněny. Výklad kárného senátu a odvolacího kárného senátu je příliš formalistický a nerespektuje specifické postavení advokáta při poskytování právních služeb, ani dopady zvláštní právní úpravy.

Nedosažení intenzity kárného provinění

4. Žalobce dále namítal, že i kdyby zákon o advokacii nebyl pro identifikaci a označování advokáta při poskytování právních služeb v postavení speciality vůči § 63 odst. 1 písm. c) notářského řádu, a kdyby výše uvedený způsob identifikace advokáta neodpovídal řádnému označení zástupce, je přesvědčen, že ani pak by se nemohlo jednat o porušení povinnosti, které by dosahovalo intenzity kárného provinění ve smyslu § 48 notářského řádu. Žalobce

odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2011, č. j. 14 Kse 6/2010-181, a zdůraznil, že v projednávaném případě bude k posouzení intenzity případného pochybení rozhodné zejména to, že identifikaci advokáta podle předpisů o advokacii byly jiným nezpochybnitelným způsobem naplněny materiální požadavky na identifikaci osoby advokáta pro účely notářského zápisu, nenastaly a ani nemohly nastat žádné negativní následky, a žalobce jednal v dobré víře ve svůj obhajitelný právní názor. Postup žalobce pak nezpůsobil a ani nebyl způsobilý způsobit jakoukoli újmu třetím osobám či notářskému stavu.

5. Žalobce nesouhlasil s názorem žalované, dle kterého „[...] kárně obviněnému mělo být jasné a měl vědět, že by takovým postupem mohlo dojít k zpochybnění takových notářských zápisů a v důsledku toho i teoretickému postupu podle § 92 odst. 1 písm. a) zákona o obchodních korporacích, tedy prohlášením společností za neplatné. Od zkušeného notáře s mnohaletou praxí, při vědomí takového i jen teoretického následku, je takové jeho jednání minimálně zarážející, lze ho hodnotit i jako nestavovské ve vazbě na případné negativní dopady na celý notářský stav.“ I zde se podle žalobce žalovaná dopouští účelově nesprávného právního posouzení, jelikož i kdyby uvedený postup nesplňoval požadavky § 63 odst. 1 písm. c) notářského řádu, nelze spatřovat sankční právní následek ani potenciálně v neplatnosti založení obchodní společnosti předmětným notářským zápisem.
6. Žalobce poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které lze sankční následek ztráty charakteru veřejné listiny spatřovat jen v případě, chybějí-li u písemnosti sepsované notářem formou notářského zápisu takové náležitosti, bez nichž by nebylo možné rozeznat formu notářského zápisu, účastníky nebo další osoby zúčastněné na úkonu, nebo takové náležitosti, které jsou nezbytnou náležitostí notářského zápisu, nelze tuto písemnost považovat za notářský zápis, a tedy za veřejnou listinu. V rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu je tak třeba spatřovat uplatňování tzv. „doktríny shovívavosti“, a nelze tak tvrdit, že by pouhé případné nedodržení formální náležitosti, která obsahově nijak neovlivnila sledovaný účel ustanovení, mohlo mít za následek ztrátu charakteru veřejné listiny, resp. mohlo vést k neplatnosti založení obchodní společnosti.
7. Nadto žalobce uvedl, že disponoval plnou mocí jednoznačně identifikovaného účastníka, jemuž je jeho jednání přičitatelné. Tím, že žalobce účastníka jednoznačně identifikoval, tak nelze dojít k závěru, že by nebyl naplněn smysl a účel § 63 odst. 1 písm. c) notářského řádu, neboť účastníky nebo další osoby zúčastněné na úkonu bylo možné rozeznat. Žalobce se snažil vyhovět zákonu o advokacii a označit advokáta v souladu s tímto zákonem, jelikož advokát se prokazuje při poskytování právních služeb doklady, které bydlíště neuvádějí a toto není uvedeno ani v seznamu advokátů dostupném na příslušných stránkách České advokátní komory. Je přitom nesporné, že advokát v posuzovaných případech právní služby poskytoval.

Podjatost předsedy odvolacího kárného senátu

8. Žalobce dále namítal, že není vhodné, aby některý z členů odvolacího kárného senátu, resp. dokonce jeho předseda, byl zároveň notářem, který se podílel na přípravě podkladů kárné žaloby, když provedl u žalobce kontrolu, v jejímž důsledku byla na žalobce podána kárná žaloba. Žalobce se domnívá, že tato osoba by mohla být ovlivněna tak, že by nemohla rozhodovat objektivně a nestranně a měla by být z projednání vyloučena.

9. Ze záznamu ze zápisu prezidia notářské komory týkajícího se kárných řízení žalobce vyrozuměl, že předsedou odvolacího kárného senátu byl jmenován JUDr. L. M., notář v X. JUDr. M. byl přitom jedním z notářů, kteří prováděli u žalobce kontrolu. Žalobce tedy z důvodné obavy o zachování nestrannosti o objektivitu řízení před kárným senátem namítl možnou podjatost JUDr. M. a požádal, aby tento člen senátu byl nahrazen jiným notářem v souladu s kárným řádem. Svým rozhodnutím ze dne 27. 6. 2018 však prezident žalované určil, že JUDr. M. není vyloučen z projednávání a rozhodování ve věci kárného řízení žalobce. Prezident žalované přitom odkázal na závěry rozhodnutí v trestní věci sp. zn. 4 Tdo 127/2015, které jsou však ve svém důsledku přesně opačné. Toto rozhodnutí sice uvádí, že „[p]roto, když se soudce seznámil s některými skutkovými a právními otázkami věci předtím, než mu byla tato věc přidělena k projednání a rozhodnutí, nejde o důvod k jeho vyloučení z vykonávání úkonů trestního řízení,“ ale pouze v kontextu okolností, kdy soudce v trestní věci „v minulosti rozhodoval ve věci řízení o úpravě poměrů dětí obviněného a svědkyně L. B., nezletilých, vedené u Okresního soudu v Berouně“. Ve vztahu k obviněnému tak nebyl uvedený soudce podjatý. Citované rozhodnutí dále zdůrazňuje, že námitky jsou nedůvodné „protože nesměřují proti tomu, že soudce, jehož podjatost je zmiňována, byl v projednávané věci činný jako státní zástupce, policejní orgán, společenský zástupce, obhájce nebo jako zmocněnec zúčastněné osoby nebo poškozeného.“ Postavení JUDr. M. přitom nebylo obdobné postavení soudce v jiném případě vzdáleně se dotýkajícím posuzované věci žalobce, ale naopak bylo obdobné postavení policejního orgánu, z jehož činnosti vzešla obžaloba. Citované rozhodnutí tedy naopak podporuje závěr žalobce, že JUDr. M. měl být z rozhodování vyloučen. Prezident notářské komory tak svým rozhodnutím nezaručil žalobci dostatečnou nestrannost osob, které o jeho právech rozhodovaly, a tím tak zatížil řízení neodstranitelnou procesní vadou.

Vyjádření žalované

10. Žalovaná ve svém vyjádření sdělila, že plně setrvává na důvodech, pro které bylo rozhodnuto o kárném provinění žalobce, a to jak kárným senátem, tak odvolacím kárným senátem žalované, a to v rozsahu v jakém je žalobou napadán.

Obsah správního spisu

11. Z obsahu správního spisu vyplývají následující skutečnosti.
12. Dne 20. 10. 2016 proběhla u žalobce kontrola jeho notářské činnosti (dále jen „kontrola“). Kontrolní komisi tvořili notáři ve složení JUDr. L.M. a JUDr. Ing. J. L.
13. Dne 6. 3. 2017 podal kárný žalobce proti žalobci kárnou žalobu.
14. Dne 27. 11. 2017 kárný senát žalované vydal rozhodnutí, kterým se žalobce uznává vinným, že jako notář sepsal notářské zápisy NZ 968/2016, NZ 969/2016, NZ 970/2016, NZ 967/2016, NZ 971/2016, NZ 972/2016, NZ 973/2017, NZ 981/2017 a NZ 983/2017 a identifikoval zástupce zakladatele, pana P. Č., jen jako „advokát se sídlem advokátní kancelář v X“, a nebyly tak splněny zákonné požadavky na identifikaci zástupce v notářském zápisu dle § 63 odst. 1 písm. c) notářského řádu.
15. Proti tomuto rozhodnutí podal dne 21. 2. 2018 odvolání kárný žalobce a dne 27. 2. 2018 žalobce. Žalobce odvolání následně podáním ze dne 28. 3. 2018 podrobně odůvodnil. V doplnění odvolání žalobce namítl podjatost proti nově jmenovanému předsedovi odvolacího kárného senátu, JUDr. L. M., notáři v B., který byl jedním z notářů, kteří prováděli u žalobce kontrolu.

16. Dne 29. 5. 2018 zaslal JUDr. L. M. své vyjádření k námitce podjatosti, ve kterém sdělil, že se v dané věci cítí být podjatý. Jako důvod uvedl, že kárná žaloba kárného žalobce byla učiněna na základě jeho kontroly žalobce, kdy předmětem byly spisy žalobce agendy N, v níž bylo zjištěno pochybení.
17. Dne 27. 6. 2018 rozhodl prezident žalované, Mgr. R. N., o námitce podjatosti tak, že JUDr. L. M. není vyloučen z projednávání a rozhodování ve věci kárného řízení proti žalobci. V odůvodnění rozhodnutí uvedl: „[o]becně však lze konstatovat, že sama skutečnost, že člen odvolacího kárného senátu přišel s věcí, kterou projednává, do kontaktu, nemůže být automaticky považována za okolnost zakládající podjatost člena odvolacího kárného senátu. Musí existovat skutečné a konkrétní skutečnosti nasvědčující, že takovýto člen odvolacího kárného senátu právě pro tuto okolnost není schopen spravedlivě a nestranně rozhodovat. Pokud se člen odvolacího kárného senátu seznámí s některými skutkovými či právními otázkami před tím, než je mu tato věc přidělena k projednání a rozhodnutí, nemůže jít o (jediný) důvod k jeho vyloučení z projednávání ve věci (srov. Usnesení Nejvyššího soudu, sp. zn. 4 Tdo 127/2015-17).“
18. Dne 28. 2. 2019 bylo vydáno napadené rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a kárného žalobce a potvrzeno rozhodnutí kárného senátu.

Posouzení věci soudem

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v intencích § 51 s. ř. s., kdy účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.

Podjatost předsedy odvolacího kárného senátu

20. Soud se nejprve zabýval námitkou podjatosti předsedy odvolací kárné komise.
21. Podle § 4 odst. 1 předpisu Notářské komory České republiky č. NK02/2009, Kárného řádu Notářské komory České republiky, uveřejněného pod č. 1/2009 Notářské komory (dále jen „kárný řád“), je „[z] projednávání a rozhodování věci je vyloučen člen kárného senátu, u něhož lze mít důvodnou pochybnost o nepodjatosti pro jeho poměr k projednávané věci, k účastníkům kárného řízení nebo k jejich zástupcům. Jakmile se člen kárného senátu dozví o skutečnostech, pro které je vyloučen, oznámí to neprodleně předsedovi komise. Do rozhodnutí předsedy komise podle odstavce 2 může činit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.“
22. Podle § 6 odst. 3 kárného řádu „[u]stanovení § 4 odst. 1 platí pro členy odvolacího senátu obdobně s tím, že oznámení se činí prezidentovi Komory, případně viceprezidentovi Komory, rozhoduje-li se o kárné žalobě podané prezidentem Komory nebo se prezident Komory ve věci jinak účastní. To platí i pro rozhodování o podjatosti člena odvolacího senátu. Námitku podjatosti lze vznést nejpozději při první jednání ve věci před odvolacím senátem, ke kterému byli účastníci kárného řízení předvoláni, a kterého se člen odvolacího senátu, o jehož vyloučení se jedná, zúčastnil.“
23. V případě kárného řízení vedeného proti notáři se jedná o správní řízení, na které vedle úpravy obsažené v notářském řádu a kárném řádu subsidiárně dopadají též příslušná

ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

24. Podle § 14 odst. 1 správního řádu „[k]aždá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.“
25. Podle § 14 odst. 6 správního řádu je vyloučena „též ta úřední osoba, která se účastnila řízení v téže věci na jiném stupni. Důvodem vyloučení není účast na úkonech před zahájením řízení nebo na výkonu kontroly prováděné podle zvláštního zákona.“
26. Vzhledem k tomu, že se v projednávané věci uplatnila úprava dle správního řádu, soud konstatuje, že skutečnost, že JUDr. M., předseda odvolacího kárného senátu žalované, byl zároveň notářem, který se podílel na přípravě podkladů kárné žaloby, a provedl u žalobce kontrolu, v jejímž důsledku byla na žalobce podána kárná žaloba, důvodem jeho vyloučení z projednávání věci kárného provinění žalobce není.
27. Správní řád totiž výslovně stanoví, že důvodem pro vyloučení úřední osoby (zde člena odvolacího kárného senátu) není její účast na úkonech před zahájením řízení, jako například zajištění důkazu (§ 138 správního řádu) nebo poskytnutí předběžné informace (§ 139 správního řádu), nebo účast na výkonu kontroly dle zvláštních právních předpisů.
28. Důvodem pro vyloučení úřední osoby tak v kontextu projednávané věci není pouhá skutečnost, že se tato osoba účastnila kontroly, která předcházela zahájení správního řízení. K tomu soud uvádí, že v rámci kontrolní činnosti příslušné orgány, resp. jednotlivé úřední osoby do nich zařazené, kontrolují, zda kontrolované osoby plní povinnosti, které vyplývají z jiných právních předpisů nebo které jim byly uloženy na základě právních předpisů individuálními správními akty. Na výkon kontroly může navazovat správní řízení, a to zejména tehdy jsou-li během kontroly zjištěna pochybení ze strany kontrolované osoby ohledně dodržování uložených povinností. Skutečnost, že kontrolující osoba je zároveň úřední osobou, která má projednat a rozhodnout věc v navazujícím správním řízení, tak není důvodem pro její vyloučení dle § 14 odst. 1 správního řádu (viz komentář k § 14 správního řádu, In: KOPECKÝ, M. a kol., *Správní řád – Komentář*, Wolters Kluwer: ASPI, právní stav komentáře ke dni 1. 9. 2022).
29. Závěr, že kontrola provedená JUDr. M. před zahájením kárného řízení ve věci žalobce nepostačuje jako důvod pro vyloučení JUDr. M. pro podjatost, nemění ani to, že z obsahu správního spisu vyplývá, že JUDr. M. sám vyjádřil v podání ze dne 29. 5. 2018, že se v dané věci cítí být podjatý, neboť kárná žaloba byla vznesena na základě jeho kontroly, v rámci které byla zjištěna pochybení.
30. Žalobní námitka není důvodná.

Nesprávný výklad aplikovaného práva

31. V dalším posuzovaném žalobním bodu žalobce namítal, že advokáta identifikoval nezpochybnitelným způsobem a jeho označení v samotném notářském zápisu nemůže vést k zaměnitelnosti za jinou osobu. Materiální podmínky i smysl a účel věrohodné identifikace advokáta podložené zvláštními právními předpisy byly naplněny. Výklad kárného senátu a odvolacího kárného senátu je příliš formalistický a nerespektuje specifické postavení advokáta při poskytování právních služeb, ani dopady zvláštní právní úpravy.

32. Soud nepřisvědčil námitce, že § 5d odst. 2 zákona o advokacii je pro identifikaci a označování advokáta při poskytování právních služeb v postavení speciality vůči § 63 odst. 1 písm. c) notářského řádu.
33. Podle ustanovení § 5d odst. 2 zákona o advokacii platí, že „*Osvědčením nebo identifikačním průkazem podle odstavce 1 prokazuje advokát oprávnění k poskytování právních služeb.*“ Zatímco toto ustanovení upravuje prokazování oprávnění advokátů k poskytování právních služeb, notářský řád obsahuje povinné náležitosti notářského zápisu. Význam každého ustanovení je proto odlišný.
34. Podle § 63 odst. 1 písm. c) notářského řádu, ve znění účinném do 31. 8. 2021, musí notářský zápis obsahovat „*jméno, příjmení, bydliště a datum narození účastníků a jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočníků a je-li účastníkem nebo zástupcem právnická osoba, její název, sídlo a identifikační číslo.*“
35. Soud má oproti žalobci za to, že zákonná úprava hovoří o požadavcích na identifikaci osob v notářském zápisu zcela jasně. Notářský řád bez jakýchkoliv pochybností ve svém § 63 odst. 1 písm. c) vyžaduje, aby notářský zápis obsahoval ve vztahu k zástupci účastníka jeho jméno, příjmení, bydliště a datum narození. Tyto požadavky se v projednávaném případě vztahovaly na advokáta Mgr. P. Č., právně zastupujícího zakladatele společnosti s ručením omezeným ve věcech řešených žalobcem. Žalobce tak tím, že pana Mgr. P. Č. identifikoval v notářském zápisu pouze podle jeho příslušnosti k advokátnímu stavu a sídla náležitosti § 63 odst. 1 písm. c) notářského řádu nedodržel.
36. Ani tato žalobní námitka proto není důvodná.

Nedosažení intenzity kárného provinění

37. Žalobce dále namítal, že i kdyby zákon o advokacii nebyl pro identifikaci a označování advokáta při poskytování právních služeb v postavení speciality vůči § 63 odst. 1 písm. c) notářského řádu, a kdyby výše uvedený způsob identifikace advokáta neodpovídal řádnému označení zástupce, je přesvědčen, že ani pak by se nemohlo jednat o porušení povinnosti, které by dosahovalo intenzity kárného provinění ve smyslu § 48 notářského řádu.
38. Podle § 48 odst. 2 notářského řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2020, je „*[k]árným proviněním notáře, kandidáta nebo koncipienta a) závažné nebo opětovné porušení jeho povinností stanovených tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem nebo předpisem Komory, anebo usnesením orgánu notářské samosprávy, nebo b) závažné nebo opětovné narušení důstojnosti notářského povolání jeho chováním.*“
39. V projednávané věci bylo žalobci kladeno za vinu, že nesprávně identifikoval advokáta Mgr. P. Č., a to při sepsání devíti notářských zápisů. Data sepsání těchto zápisů nebyla v napadených rozhodnutích uvedena. Žalovaná se nezabývala tím, zda šlo o opětovné nebo závažné porušení povinností ve smyslu § 48 odst. 2 notářského řádu.
40. K výše uvedenému soud uvádí, že ne každé porušení povinností stanovených právním předpisem je kárným proviněním. Stěžejní otázkou je posouzení závažnosti porušení povinností, jejíž hodnocení závisí na všech okolnostech konkrétního případu. Závažnost porušení povinností se proto určuje významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za nichž byl čin spáchán, osobou kárně obviněného, mírou zavinění a jeho pohnutkou. Bude třeba přihlížet i k tomu, že

případná újma způsobená chybným postupem notáře může být v mnoha případech nezvratná (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2011, č. j. 14 Kse 6/2010-181, odkazované též žalobcem).

41. Závažnost zaviněného porušení povinnosti notářský řád ani jiný právní předpis výslovně neupravují, je však hodnocena podle kritérií, která umožňují hodnotit význam chráněného zájmu a nastalé nebo hrozící následky. Soud přitom v okolnostech projednávané věci dostatečnou závažnost (intenzitu) porušení povinností žalobce jako notáře neshledal.
42. Soud připomíná, že žalobci bylo vytýkáno nedodržení § 63 odst. 1 písm. c) notářského řádu, tím, že advokáta identifikoval toliko jménem, příjmením a sídlem, nikoliv jménem, příjmením, bydlištěm a datem narození.
43. Komentářová literatura k uvedenému ustanovení přitom uvádí, že smyslem této zákonem požadované náležitosti je zajistit, že *„bude možné jednoznačně identifikovat všechny osoby, které se podílely na právním jednání, které je předmětem daného notářského zápisu“* (Komentář k § 63 odst. 1 písm. c) notářského řádu, In: KOŽIAK, J. a kol., *Notářský řád. Praktický komentář*, Wolters Kluwer: ASPI, právní stav k 24. 4. 2019).
44. Soud má za to, že účel zákona byl v projednávané věci naplněn, byť způsobem zákonem nepředpokládaným.
45. Soud dává za pravdu žalobci, že se v případě odlišného označení advokáta (sídlem namísto bydlištěm a datem narození) nejednalo o takovou vadu, pro niž by nebylo možné považovat notářem vyhotovenou listinu za notářský zápis, a tedy za veřejnou listinu, která by nevyvolala právem předvídané následky.
46. K tomu soud odkazuje na „doktrínu shovívavosti“, která se poprvé promítla do rozhodovací praxe Nejvyššího soudu ČR již v rozsudku dne 30. 4. 1976, sp. zn. 4 Cz 34/76, a z jehož argumentace vycházejí soudy i dnes. Příkladem je rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 1. 12. 2016, sp. zn. 21 Cdo 1717/2016, ve kterém tento soud své rozhodnutí odůvodnil tím, že *„[...] chybějí-li však u písemnosti sepsované notářem formou notářského zápisu takové náležitosti, bez nichž by nebylo možné rozeznat formu notářského zápisu, účastníky nebo další osoby zúčastněné na úkonu, nebo takové náležitosti, které jsou nezbytnou náležitostí notářského zápisu, nelze tuto písemnost považovat za notářský zápis, a tedy za veřejnou listinu.“* Soudy tak daly přednost před gramatickým výkladem výkladu teologickému a výkladu ve prospěch platnosti úkonu. Přitom je třeba dle navazující komentářové literatury na nedostatky náležitostí notářem vyhotovené veřejné listiny, pokud náležitost vyplývá z textu listiny *„třeba spíše hledět tak, že náležitost v listině obsažena je, než není“* (Komentář k § 6 notářského řádu, In: BÍLEK, P. a kol., *Notářský řád: komentář*, 5. vydání, Praha: Nakladatelství C. H. Beck 2018).
47. Tomuto závěru odpovídá též komentářová literatura k § 63 notářského řádu, podle které *„[p]okud notářský zápis neobsahuje některou z obsahových náležitostí, je stížen vadou. To zpravidla znamená, že notářský zápis ztrácí povahu veřejné listiny, v některých případech (např. nedodržení pořadí podpisů nebo chybějící údaj vyjádřený slovy) však judikatura dovodila, že existují i drobné vady, jejichž výskyt nezpůsobuje ztrátu povahy veřejné listiny. I pokud je notářský zápis stížen vadou, může jeho obsah být platným právním jednáním v písemné formě, jsou-li obsaženy podstatné náležitosti daného druhu právního jednání“* (Komentář k § 63 notářského řádu, In: KOŽIAK, J. a kol., *Notářský řád. Praktický komentář*, Wolters Kluwer: ASPI, právní stav k 24. 4. 2019).

48. K tomu soud odkazuje též na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2013, sp. zn. 20 Cdo 2525/2013, podle kterého „[a]č právní teorie dříve zastávala názor, že nesplnění i jen některé z předepsaných náležitostí má za následek, že listinu sepsanou notářem nelze považovat za listinu veřejnou, postupně se prosazuje méně rigorózní výklad. Ten vychází ze závěru, že chyběli v notářské listině náležitost, která je jen málo významná, může přesto s přihlédnutím k okolnostem konkrétního příkladu jít o listinu veřejnou.“
49. Úvaha kárného senátu, podpořená též odvolacím kárným senátem, která ve vztahu k jiným vytýkaným pochybením žalobce upozorňuje na možné budoucí prohlášení jím vyhotovených veřejných listin za neplatné, není s ohledem na výše uvedené dostatečná. Důvody uváděné správními orgány obou stupňů nemohou pro shledání požadované intenzity protiprávního jednání žalobce podle § 48 odst. 2 písm. a) notářského řádu, v rozhodném znění, obstát.
50. Soud proto shledal opodstatněnou námitku žalobce, že jemu vytýkané jednání nedosahovalo intenzity kárného provinění ve smyslu § 48 notářského řádu.
51. Námitka žalobce je důvodná.

Závěr rozhodnutí o nákladech řízení

52. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. Právním názorem soudu je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
53. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch. Soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení. Žalované soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť ve věci úspěch neměla. Náhradu nákladů řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady právního zastoupení. Náklady právního zastoupení tvoří odměna advokáta za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč, celkem 6 800 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Zástupce žalobce soudu nedoložil, že je plátcem DPH, soud proto vycházel z předpokladu, že plátcem této daně není. Celkovou částku náhrady nákladů řízení ve výši 9 800 Kč je žalovaná povinna zaplatit žalobci ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu